Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

zo 7. apríla 2022*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty (DPH) – Smernica 2006/112/ES – Článok 132 ods. 1 písm. b) – Oslobodenie od dane pri určitých zdravotníckych činnostiach verejného záujmu – Oslobodenie hospitalizácie a zdravotnej starostlivosti od dane – Súkromné nemocnice – Riadne uznané zariadenie – Porovnateľné sociálne podmienky“

Vo veci C-228/20,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Niedersächsisches Finanzgericht (Finančný súd Dolného Saska, Nemecko) z 2. marca 2020 a doručený Súdnemu dvoru 2. júna 2020, ktorý súvisí s konaním:

I GmbH

proti

Finanzamt H,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda prvej komory A. Arabadžiev, vykonávajúci funkciu predsedu druhej komory, sudcovia I. Ziemele (spravodajkyňa), T. von Danwitz, P. G. Xuereb a A. Kumin,

generálny advokát: G. Hogan,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– I GmbH, v zastúpení: W. Franz, Rechtsanwalt,

– Finanzamt H, v zastúpení: K. Hintzelmann, splnomocnená zástupkyňa,

– nemecká vláda, v zastúpení: J. Möller a S. Heimerl, splnomocnení zástupcovia,

– Európska komisia, v zastúpení: J. Jokubauskaitė a L. Mantl, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: nemčina.

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 23. septembra 2021,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 132 ods. 1 písm. b) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1, ďalej len „smernica o DPH“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou I GmbH a Finanzamt für Grossbetriebsprüfung H (Daňový úrad H, Nemecko) vo veci oslobodenia nemocničných služieb poskytovaných touto spoločnosťou I v zdaňovacích obdobiach 2009 až 2012 od dane z pridanej hodnoty (DPH).

Právny rámec

Právo Únie

3 Článok 131 smernice o DPH je jediným článkom nachádzajúcim sa v hlave IX kapitole 1 tejto smernice, pričom hlava IX má názov „Oslobodenia od dane“ a kapitola 1 „Všeobecné ustanovenia“. Tento článok znie:

„Oslobodenia od dane ustanovené v kapitolách 2 až 9 sa uplatňujú bez toho, aby boli dotknuté ostatné ustanovenia Spoločenstva a v súlade s podmienkami, ktoré členské štáty stanovia na účely zabezpečenia správneho a jednoznačného uplatňovania tohto oslobodenia od dane a na účely predchádzania akýmkoľvek možným daňovým únikom, vyhýbaniu sa dani alebo zneužitiu dane.“

4 Článok 132 ods. 1 smernice o DPH, ktorý sa nachádza v kapitole 2 s názvom „Oslobodenie od dane pri určitých činnostiach verejného záujmu“ uvedenej hlavy IX tejto smernice, stanovuje:

„Členské štáty oslobodia od dane tieto transakcie:

…

b) hospitalizáciu a zdravotnú starostlivosť a s ňou úzko súvisiace činnosti, ktoré vykonávajú subjekty, ktoré sa spravujú verejným právom, alebo nemocničné zariadenia, liečebné a diagnostické strediská a iné riadne uznané zariadenia podobnej povahy, a to za sociálnych podmienok porovnateľných s podmienkami platnými pre subjekty, ktoré sa spravujú verejným právom.

…“

5 Článok 133 uvedenej smernice stanovuje:

„Členské štáty môžu v každom jednotlivom prípade vyžadovať od subjektov, ktoré sa nespravujú verejným právom, pre každé oslobodenie od dane uvedené v článku 132 ods. 1 písm. b), g), h), i), l), m) a n), splnenie jednej alebo viacerých z nasledujúcich podmienok:

a) dotknuté subjekty nesmú byť systematicky zamerané na vytváranie zisku, pričom prípadný vytvorený zisk sa nesmie rozdeliť, ale musí sa použiť na pokračovanie alebo zlepšenie poskytovaných služieb;

b) tieto subjekty musia byť riadené a spravované v zásade na dobrovoľnom základe osobami, ktoré nemajú žiadny priamy alebo nepriamy finančný prospech, či už osobne alebo cez sprostredkovateľov, na výsledkoch daných činností;

c) tieto subjekty musia uplatňovať ceny schválené orgánmi verejnej moci alebo ceny neprekračujúce takto schválené ceny, alebo pokiaľ ide o služby, ktorých ceny nepodliehajú schváleniu, uplatňovať nižšie ceny, ako na obdobné služby uplatňujú obchodné spoločnosti, ktoré podliehajú DPH;

d) oslobodenie od dane nesmie spôsobiť narušenie hospodárskej súťaže znevýhodnením obchodných spoločností, ktoré podliehajú DPH.

…“

6 Článok 134 smernice o DPH stanovuje:

„Dodanie tovaru a poskytovanie služieb nie sú oslobodené od dane v zmysle článku 132 ods. 1 písm. b), g), h), i), l), m) a n) v týchto prípadoch:

a) ak nie sú nevyhnutné pre uskutočnenie transakcií oslobodených od dane;

b) ak ich hlavným cieľom je, aby dotknutý subjekt získal dodatočné príjmy prostredníctvom uskutočňovania transakcií, ktoré priamo konkurujú transakciám obchodných spoločností podliehajúcich DPH.“

Nemecké právo

7 Podľa § 4 bodu 14 Umsatzsteuergesetz (zákon o dani z obratu) z 21. februára 2005 (BGBl. 2005 I, s. 386) v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej (ďalej len „UStG“) sú od DPH oslobodené:

„…

b) hospitalizácia a zdravotná starostlivosť vrátane diagnostiky, lekárskych vyšetrení, prevencie, rehabilitácie, asistencie pri pôrode a služieb hospicu, ako aj s ňou úzko súvisiace činnosti vykonávané subjektmi, ktoré sa spravujú verejným právom. Služby uvedené v prvej vete sú oslobodené od dane aj v prípade, že ich poskytujú:
a. a.) povolené nemocnice podľa § 108 [knihy V Sozialgesetzbuch (Sociálny zákonník)]

…

cc) zariadenia, ktoré do poskytovania zdravotnej starostlivosti zapojili poskytovatelia zákonného úrazového poistenia podľa § 34 [knihy VII Sociálneho zákonníka)].“

8 § 108, nazvaný „Povolené nemocnice“, knihy V Sociálneho zákonníka (ďalej len „SGB V“) stanovuje:

„Zdravotné poisťovne môžu poveriť poskytovaním nemocničnej starostlivosti iba nasledujúce nemocnice (povolené nemocnice):

1. [univerzitné nemocnice],

2. nemocnice, ktoré sú zaradené do nemocničného plánu spolkovej krajiny (plánové nemocnice), alebo

3. nemocnice, ktoré uzavreli zmluvu o poskytovaní zdravotnej starostlivosti s Landesverbände der Krankenkassen (krajinské zväzy zdravotných poisťovní) a s Verbände der Ersatzkassen (zväzy náhradných zdravotných poisťovní).“

9 § 109 SGB V, nazvaný „Uzavretie zmlúv o poskytovaní zdravotnej starostlivosti s nemocnicami“, v odsekoch 2 a 3 stanovuje:

„…

(2) Na uzavretie zmluvy o poskytovaní zdravotnej starostlivosti podľa § 108 bodu 3 SGB V nie je právny nárok. …

(3) Zmluva o poskytovaní zdravotnej starostlivosti podľa § 108 bodu 3 SGB V nesmie byť uzavretá, ak nemocnica:

1. neposkytuje záruku výkonnej a hospodárnej hospitalizácie.

2. … [nespĺňa určité kvalitatívne požiadavky], alebo

3. nie je nevyhnutná na zabezpečenie hospitalizácie v súlade s potrebami poistencov.

…“

10 § 1 Gesetz zur wirtschaftlichen Sicherung der Krankenhäuser und zur Regelung der Krankenhauspflegesätze (Krankenhausfinanzierungsgesetz) (zákon o financovaní nemocníc) z 10. apríla 1991 (BGBl. 1991 I, s. 886, ďalej len „KHG“) stanovuje:

„(1) Účelom tohto zákona je hospodárske zabezpečenie nemocníc s cieľom zaručiť obyvateľstvu vysokokvalitnú starostlivosť v súlade s potrebami pacientov poskytovanú výkonnými, vysokokvalitnými a zodpovedne hospodáriacimi nemocnicami a prispievať k sociálne únosným sadzbám zdravotnej starostlivosti.“

11 § 6 KHG s názvom „Nemocničné plány a investičné programy“ v odseku 1 stanovuje:

„Na realizáciu cieľov uvedených v § 1 spolkové krajiny zostavujú nemocničné plány a investičné programy; zohľadnené musia byť dodatočné náklady, najmä vplyv na sadzby zdravotnej starostlivosti.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

12 Žalobkyňa vo veci samej je spoločnosťou, ktorej predmetom činnosti je plánovanie, zriadenie a prevádzkovanie nemocnice, v ktorej sú zastúpené všetky odvetvia neurológie.

13 Žalobkyňa vo veci samej poskytuje nemocničné služby v zmysle nemeckého práva a jej činnosť je schválená štátom. Nie je však zaradená do plánu nemocničných potrieb spolkovej krajiny Dolné Sasko, a preto nie je zariadením, na ktoré sa vzťahuje nemocničný plán v zmysle § 108 bodu 2 SGB V. Žalobkyňa vo veci samej nie je ani zmluvnou nemocnicou, keďže neuzatvorila žiadne zmluvy o poskytovaní zdravotnej starostlivosti so zákonnými zdravotnými poisťovňami alebo náhradnými poisťovňami v zmysle § 108 bodu 3 SGB V.

14 Pacientmi žalobkyne vo veci samej sú samoplatcovia, ktorí si za ošetrenie platia sami a majú k nemu prístup po zaplatení zálohy, pacienti súkromných zdravotných poisťovní a/alebo s nárokom na *Beihilfe* (pomoc vyplácaná úradníkom v prípade choroby), tzv. „ambasádoví“ pacienti, v prípade ktorých veľvyslanectvo cudzieho štátu udeľuje prísľub úhrady nákladov, pacienti, ktorí sú príslušníkmi nemeckých ozbrojených síl, pacienti združení podnikových poisťovní a pacienti zákonných zdravotných poisťovní. Pacienti súkromných alebo zákonných zdravotných poisťovní boli v každom jednotlivom prípade ošetrení po prísľube úhrady nákladov zo strany útvarov pomoci vyplácanej úradníkom v prípade choroby, nemocenských poisťovní, náhradných poisťovní alebo súkromných poisťovní. V prípade ambasádových pacientov hradili náklady zahraničné sociálne inštitúcie prostredníctvom dotknutých veľvyslanectiev.

15 Žalobkyňa vo veci samej svoje nemocničné služby, zdravotnú starostlivosť a s ňou úzko súvisiace činnosti najprv účtovala na základe paušálnych denných sadzieb za starostlivosť, ako je to obvyklé v prípade nemocníc podľa § 108 SGB V, pričom ak boli pacienti umiestnení v jednolôžkových alebo dvojlôžkových izbách, účtovali sa im za to prípadné príplatky. Fakultatívne lekárske služby boli účtované oddelene. Neskôr žalobkyňa vo veci samej postupne účtovala svoje rozličné služby na základe paušálnych sadzieb vzťahujúcich sa na skupiny prípadov podľa systému známeho ako „Diagnosis Related Group“ (diagnostické skupiny). V roku 2011 bolo podľa tohto systému zúčtovaných 15 až 20 % dní hospitalizácie.

16 Dňa 28. júna 2012 žalobkyňa vo veci samej uzavrela s úrazovou poisťovňou ako poskytovateľom zákonného úrazového poistenia rámcovú dohodu v zmysle § 4 bodu 14 písm. b) bodu cc) UStG s účinnosťou od 1. júla 2012.

17 Vo svojich daňových priznaniach týkajúcich sa dane z obratu za zdaňovacie obdobia 2009 až 2012 žalobkyňa vo veci samej považovala nemocničné služby účtované na základe paušálnych sadzieb za starostlivosť, ako aj úhrady účtované lekárom za plnenia v súvislosti s lôžkami na nemocničnom oddelení, za plnenia oslobodené od dane z obratu.

18 V rámci daňovej kontroly, ktorú vykonal Finanzamt für Grossbetriebsprüfung H (Daňový úrad H poverený kontrolou veľkých podnikov), daňová kontrolórka dospela k záveru, že väčšina služieb žalobkyne vo veci samej vykonaných pred 1. júlom 2012 nemala byť oslobodená od DPH z dôvodu, že pred týmto dátumom žalobkyňa vo veci samej nebola povolenou nemocnicou. Daňový úrad toto stanovisko potvrdil rozhodnutím zo 6. septembra 2017.

19 Žalobkyňa vo veci samej sa domnieva, že tieto služby sú oslobodené od DPH podľa článku 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH. Tvrdí, že prevádzkuje povolenú nemocnicu a poskytuje nemocničné služby a liečbu obdobným spôsobom ako subjekt, ktorý sa spravuje verejným

právom. Jej činnosť je vo verejnom záujme. Na jednej strane totiž ponúka celý rad služieb porovnateľných so službami verejných nemocníc alebo nemocníc, ktoré sú zaradené do nemocničného plánu. Na druhej strane poskytuje svoje služby každej osobe bez ohľadu na to, či je poistená v zákonnom alebo súkromnom systéme poistenia, alebo nie je poistená. Náklady za liečbu vo veľkej miere znášajú orgány sociálneho zabezpečenia, medzi ktoré patria nielen zákonné zdravotné poisťovne, ale aj nemecké ozbrojené sily, profesijné združenia, útvary pomoci vyplácanej úradníkom v prípade choroby a veľvyslanectvá. Pacienti, ktorých náklady sú hradené orgánmi sociálneho zabezpečenia, tak z celkového počtu dní hospitalizácie zodpovedali 33,08 % v roku 2009, 34,31 % v roku 2010, 38,15 % v roku 2011 a 40,30 % v roku 2012.

20 Vnútroštátny súd uvádza, že žalobkyňa vo veci samej nespĺňa podmienky na oslobodenie od dane stanovené v § 4 bode 14 písm. b) bode a. a.) UStG a že sa môže dovolávať oslobodenia od dane stanoveného v § 4 bode 14 písm. b), bode cc) UStG až od 1. júla 2012, teda odo dňa nadobudnutia účinnosti rámcovej zmluvy uzavretej s úrazovou poisťovňou.

21 Tento súd uvádza, že v prípade nemocníc, ktoré nie sú subjektmi, ktoré sa spravujú verejným právom, § 4 bod 14 písm. b) bod a. a.) UStG vyhradzuje oslobodenie od DPH pre nemocnice, ktoré boli ako prvé zaradené do nemocničného plánu a ktorých služby zodpovedajú potrebám vymedzeným z hľadiska práva sociálneho zabezpečenia. V súlade s § 108 a § 109 ods. 3 bodom 3 SGB V môžu zákonné zdravotné poisťovne alebo náhradné zdravotné poisťovne uzavrieť zmluvu o poskytovaní zdravotnej starostlivosti s nemocnicou len pod podmienkou, že je to nevyhnutné na zabezpečenie hospitalizácie v súlade s potrebami poistencov. Aj keď je nemocnica zaradená do nemocničného plánu, ekonomické aspekty sú stále relevantné, pretože podľa § 1 KHG je cieľom posledného uvedeného zákona prispievať k sociálne únosným sadzbám zdravotnej starostlivosti. Podľa vnútroštátneho súdu preto žiadna ďalšia nemocnica nemôže byť zaradená do nemocničného plánu svojej spolkovej krajiny, a teda ani uzatvoriť zmluvy o poskytovaní zdravotnej starostlivosti so zákonnými zdravotnými poisťovňami, ak v rámci tejto spolkovej krajiny existuje dostatok nemocničných lôžok pre danú medicínsku špecializáciu.

22 V dôsledku toho sa vnútroštátny súd domnieva, že režim dane z obratu vedie k rozdielnemu zaobchádzaniu s porovnateľnými službami. Výhoda poskytnutá niektorým nemocniciam v porovnaní s inými nemocnicami sa zakladá výlučne na skutočnosti, že tieto nemocnice sú staršie a mohli byť zaradené do nemocničného plánu alebo uzavrieť zmluvy o poskytovaní zdravotnej starostlivosti.

23 Okrem toho tento súd spresňuje, že v rámci judikatúry Bundesfinanzhof (Spolkový finančný súd, Nemecko) je zjavná tendencia zastávať názor, že § 4 bod 14 UStG nezodpovedá požiadavkám stanoveným v článku 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH z dôvodu, že oslobodenie služieb poskytovaných v nemocniciach, ktoré nie sú subjektmi, ktoré sa spravujú verejným právom, je možné len pod podmienkou, že tieto služby zodpovedajú potrebám, tak ako sú vymedzené z hľadiska práva sociálneho zabezpečenia.

24 Na účely určenia, či nemocničné služby ponúkané žalobkyňou vo veci samej a činnosti, ktoré s nimi úzko súvisia, boli poskytované za sociálnych podmienok porovnateľných s podmienkami subjektov, ktoré sa spravujú verejným právom v zmysle článku 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH, má vnútroštátny súd pochybnosti o relevantnosti kritérií týkajúcich sa riadenia, štruktúry nákladov a hospodárskych výsledkov dotknutého zariadenia, ako ich stanovil Bundesfinanzhof (Spolkový finančný súd). Domnieva sa, že by bolo vhodnejšie vychádzať z pohľadu pacienta.

25 Sociálne podmienky sú porovnateľné najmä vtedy, ak náklady väčšiny pacientov hradia orgány sociálneho zabezpečenia. Výška režijných nákladov nemocnice nie je vhodným kritériom na určenie, či súkromná nemocnica ponúka svoje služby za sociálnych podmienok porovnateľných s podmienkami verejnej nemocnice, keďže sadzby ponúkané špecializovanou súkromnou nemocnicou sú nevyhnutne vyššie ako sadzby verejnej nemocnice, ktorá vykonáva aj jednoduché lekárske ošetrenia, ktoré si nevyžadujú drahé zariadenia.

26 Za týchto podmienok Niedersächsisches Finanzgericht (Finančný súd Dolného Saska, Nemecko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Je § 4 bod 14 písm. b) [UStG] zlučiteľný s článkom 132 ods. 1 písm. b) [smernice o DPH], ak sa oslobodenie od dane pre nemocnice, ktoré nie sú subjektmi, ktoré sa spravujú verejným právom, viaže na to, že nemocnice sú povolené podľa § 108 [SGB V]?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku: Za akých predpokladov sú sociálne podmienky hospitalizácie poskytovanej súkromnými nemocnicami porovnateľné s podmienkami hospitalizácie platnými pre subjekty, ktoré sa spravujú verejným právom, v zmysle článku 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

27 Z informácií poskytnutých vnútroštátnym súdom vyplýva, že ustanovenia nemeckého práva relevantné pre rozhodnutie v spore vo veci samej stanovujú, že na nemocnicu, ktorá nie je subjektom, ktorý sa spravuje verejným právom, sa môže vzťahovať oslobodenie od DPH v súlade s § 4 bodom 14 písm. b) bodom a. a.) UStG, ak má táto nemocnica povolenie v zmysle § 108 SGB V, a to buď z dôvodu jej zaradenia do nemocničného plánu spolkovej krajiny, alebo preto, že uzavrela zmluvy o poskytovaní zdravotnej starostlivosti so zákonnými zdravotnými poisťovňami alebo náhradnými poisťovňami.

28 Nemecká vláda však poukazuje na ďalší prvok týkajúci sa vnútroštátneho práva. Spresňuje, že z administratívneho obežníka platného od 1. januára 2009 vyplýva, že oslobodenie od DPH môžu požadovať aj súkromné nemocnice, ktoré nie sú povolenými nemocnicami v zmysle § 108 SGB V, ak služby, ktoré poskytujú, zodpovedajú službám poskytovaným nemocnicami prevádzkovanými verejnými subjektmi alebo nemocnicami schválenými v zmysle § 108 SGB V, a náklady za tieto služby vo veľkej miere znášajú zdravotné poisťovne alebo iné orgány sociálneho zabezpečenia.

29 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v rámci konania podľa článku 267 ZFEÚ je Súdny dvor oprávnený vysloviť sa len k výkladu alebo platnosti práva Únie so zreteľom na skutkové a právne okolnosti, ako ich podal vnútroštátny súd, s cieľom poskytnúť tomuto súdu užitočné prvky potrebné na rozhodnutie v spore, ktorý mu bol predložený (rozsudok zo 17. decembra 2020, Onofrei, C-218/19, EU:C:2020:1034, bod 18 a citovaná judikatúra).

30 Súdnemu dvoru teda prináleží odpovedať na otázky vnútroštátneho súdu tak, ako boli položené, a v medziach, ktoré tento súd vymedzil.

31 Prvú otázku je preto potrebné preskúmať vzhľadom na právne okolnosti opísané vnútroštátnym súdom, ktorý ju kladie vzhľadom na podmienky stanovené v § 108 SGB V. Administratívny obežník, na ktorý sa odvoláva nemecká vláda, teda nemôže spochybniť relevantnosť tejto otázky, a to najmä keď táto vláda nespochybňuje uplatniteľnosť podmienok, ktoré uviedol vnútroštátny súd, ale uvádza nanajvýš doplňujúce alternatívne podmienky, ktoré tento súd neuviedol.

32 Za týchto podmienok treba konštatovať, že svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že poskytovanie služieb zdravotnej starostlivosti súkromnou nemocnicou je oslobodené od DPH, ak je táto nemocnica povolená v súlade s vnútroštátnymi ustanoveniami týkajúcimi sa všeobecného systému zdravotného poistenia, v nadväznosti na jej zaradenie do nemocničného plánu spolkovej krajiny alebo uzatvorenie zmlúv o poskytovaní zdravotnej starostlivosti so zákonnými zdravotnými poisťovňami alebo náhradnými poisťovňami.

33 Podľa ustálenej judikatúry je pri výklade ustanovenia práva Únie potrebné zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou [rozsudok z 28. októbra 2021, Magistrat der Stadt Wien (Škrečok poľný – II), C-357/20, EU:C:2021:881, bod 20].

34 V tejto súvislosti je na úvod potrebné pripomenúť, že pojmy použité na označenie oslobodení od dane uvedené v článku 132 smernice o DPH sa majú vykladať reštriktívne, keďže predstavujú výnimky zo zásady, podľa ktorej sa DPH vyberá z každého poskytnutia služieb, ktoré zdaniteľná osoba uskutoční za protihodnotu. Výklad týchto pojmov však musí rešpektovať požiadavky zásady daňovej neutrality, ktorá je vlastná spoločnému systému DPH, a byť v súlade s cieľmi sledovanými uvedenými oslobodeniami od dane. Toto pravidlo reštriktívneho výkladu preto neznamená, že by sa pojmy použité pre definovanie oslobodení od dane uvedených v článku 132 mali vykladať spôsobom, ktorý by ich zbavoval ich účinkov (rozsudok z 15. apríla 2021, Administration de l'Enregistrement, des Domaines et de la TVA, C-846/19, EU:C:2021:277, bod 57).

35 Tieto výkladové pravidlá sa uplatňujú za osobitných podmienok, ktoré musia byť splnené, aby sa uplatnili oslobodenia stanovené v článku 132 smernice o DPH, najmä za podmienok týkajúcich sa druhu alebo totožnosti hospodárskeho subjektu poskytujúceho služby, na ktoré sa vzťahuje oslobodenie (rozsudok z 10. júna 2010, CopyGene, C-262/08, EU:C:2010:328, bod 57).

36 Z článku 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH vyplýva, že členské štáty oslobodia od dane hospitalizáciu a zdravotnú starostlivosť a s ňou úzko súvisiace činnosti, ktoré vykonávajú subjekty, ktoré sa spravujú verejným právom, alebo „nemocničné zariadenia, liečebné a diagnostické strediská a iné riadne uznané zariadenia podobnej povahy, a to za sociálnych podmienok porovnateľných s podmienkami platnými pre subjekty, ktoré sa spravujú verejným právom".

37 V súlade so znením tohto ustanovenia sa na to, aby služby týkajúce sa hospitalizácie a zdravotnej starostlivosti a s ňou úzko súvisiace činnosti poskytované iným subjektom, ako je subjekt, ktorý sa spravuje verejným právom, mohli byť oslobodené od DPH, vyžadujú dve kumulatívne podmienky. Prvá podmienka sa týka poskytovaných služieb a vyžaduje, aby boli tieto služby zabezpečené za sociálnych podmienok porovnateľných s podmienkami, ktoré platia pre subjekty, ktoré sa spravujú verejným právom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. marca 2020, Idealmed III, C-211/18, EU:C:2020:168, body 20 a 21).

38 Druhá podmienka sa týka postavenia zariadenia poskytujúceho tieto služby a vyžaduje, aby bol prevádzkovateľ nemocničným zariadením, liečebným a diagnostickým strediskom alebo iným riadne uznaným zariadením podobnej povahy.

39 V prejednávanej veci sa vnútroštátny súd pýta na zlučiteľnosť ustanovení nemeckého práva, ktoré vyhradzujú oslobodenie od DPH pre nemocnice povolené na základe vnútroštátnych ustanovení týkajúcich sa všeobecného systému zdravotného poistenia, s touto druhou podmienkou.

40 V tejto súvislosti Súdny dvor už rozhodol, že v zásade je na vnútroštátnom práve každého členského štátu, aby stanovilo pravidlá, podľa ktorých také uznanie možno udeliť zariadeniam, ktoré oň požiadajú, na účely priznania oslobodenia od dane stanoveného v článku 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH. Členské štáty v tomto smere disponujú voľnou úvahou (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. júna 2010, CopyGene, C-262/08, EU:C:2010:328, bod 63 a citovanú judikatúru).

41 Takéto uznanie nepredpokladá formálny postup a nemusí nevyhnutne vyplývať z vnútroštátnych právnych predpisov daňovej povahy (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. júna 2010, CopyGene, C-262/08, EU:C:2010:328, bod 61).

42 Pokiaľ osoba podliehajúca dani žiada o priznanie postavenia riadne uznaného zariadenia v zmysle článku 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH, prináleží príslušným orgánom, aby dodržiavali medze voľnej úvahy stanovené posledným uvedeným ustanovením tým, že uplatnia zásady práva Únie, predovšetkým zásadu rovnosti zaobchádzania, ktorá je v oblasti DPH vyjadrená zásadou daňovej neutrality (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. júna 2010, CopyGene, C-262/08, EU:C:2010:328, bod 64 a citovanú judikatúru).

43 S prihliadnutím na tieto zásady treba určiť hranice voľnej úvahy, ktorú členskému štátu priznáva smernica o DPH, a preskúmať, či sa má článok 132 ods. 1 písm. b) tejto smernice vykladať v tom zmysle, že skutočnosť, že súkromná nemocnica podlieha podmienke, že má byť povolená v súlade s vnútroštátnymi ustanoveniami týkajúcimi sa všeobecného systému zdravotného poistenia, čo znamená, že uvedená nemocnica má byť zaradená do nemocničného plánu alebo mať uzatvorené zmluvy o poskytovaní zdravotnej starostlivosti so zákonnými zdravotnými poisťovňami alebo náhradnými poisťovňami, je v rámci týchto hraníc.

44 Po prvé teda treba overiť, či sa požiadavka byť „riadne uznané“ vzťahuje na všetky subjekty uvedené v článku 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH, alebo len na „iné… zariadenia podobnej povahy“ v zmysle tohto ustanovenia.

45 V tejto súvislosti treba na úvod konštatovať, že v španielskej, francúzskej, talianskej, portugalskej a rumunskej verzii článku 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH sa výraz „riadne uznané“ nachádza po odkaze na „iné… zariadenia podobnej povahy“, zatiaľ čo v iných jazykových verziách, najmä v nemeckom, anglickom a lotyšskom jazyku sa výraz „riadne uznané“ nachádza medzi pojmami „iné“ a „zariadenia podobnej povahy“. Vzhľadom na to niektoré jazykové verzie článku 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH naznačujú, že požiadavke byť „riadne uznané“ podliehajú len „iné… zariadenia podobnej povahy“, zatiaľ čo iné verzie pripúšťajú, že táto požiadavka sa uplatňuje na všetky kategórie súkromných zariadení, na ktoré sa toto ustanovenie vzťahuje.

46 Podľa ustálenej judikatúry sa ustanovenia práva Únie majú vykladať a uplatňovať jednotne na základe znení vypracovaných vo všetkých jazykoch Európskej únie (pozri rozsudok z 26. júla 2017, Mengesteab, C-670/16, EU:C:2017:587, bod 82 a citovanú judikatúru).

47 Podľa ustálenej judikatúry sa formulácia použitá v jednej z jazykových verzií ustanovenia práva Únie nemôže chápať ako jediný základ na výklad tohto ustanovenia, prípadne sa nemôže považovať za ustanovenie, ktoré má prednosť pred inými jazykovými verziami (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. októbra 2021, KAHL a Roeper, C-197/20 a C-216/20, EU:C:2021:892, bod 33 a citovanú judikatúru).

48 V prejednávanej veci, keďže, aby sa na „iné… zariadenia“ mohlo vzťahovať oslobodenie od dane, musia byť „podobnej povahy“ ako „nemocničné zariadenia, liečebné a diagnostické strediská“, treba podmienku uznania zariadenia chápať tak, že sa vzťahuje na všetky zariadenia uvedené v článku 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH.

49 Takýto výklad je podporený kontextom a cieľom článku 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH.

50 V tejto súvislosti treba v prvom rade uviesť, že pokiaľ ide o kontext, do ktorého patrí uvedené ustanovenie, toto ustanovenie sa nachádza v kapitole 2, nazvanej „Oslobodenie od dane pri určitých činnostiach verejného záujmu“, hlavy IX tejto smernice. Toto oslobodenie sa teda týka zariadení, ktoré sledujú ciele verejného záujmu.

51 Z judikatúry Súdneho dvora ďalej vyplýva, že na lekárske služby poskytnuté s cieľom chrániť, zachovať alebo obnoviť zdravie osôb sa môže vzťahovať oslobodenie od dane stanovené v článku 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH (rozsudok z 21. marca 2013, PFC Clinic, C-91/12, EU:C:2013:198, bod 27 a citovaná judikatúra).

52 Z toho vyplýva, že v kontexte oslobodenia od dane uvedeného v článku 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH je na účely posúdenia, či sú tieto služby oslobodené od DPH a či sa na dotknuté zariadenie vzťahuje článok 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH, relevantný cieľ služieb. Toto oslobodenie od dane sa má uplatňovať na služby, ktorých cieľom je diagnostikovať, liečiť, alebo vyliečiť choroby alebo zdravotné anomálie, alebo chrániť a udržiavať zdravie ľudí alebo im ho prinavrátiť (rozsudok z 21. marca 2013, PFC Clinic, C-91/12, EU:C:2013:198, body 28 a 29).

53 Napokon treba pripomenúť, že článok 133 prvý odsek smernice o DPH umožňuje členským štátom podmieniť priznanie oslobodenia od dane stanoveného v článku 132 ods. 1 písm. b) tejto smernice dodržaním jednej alebo viacerých z podmienok, ktoré sú v tomto článku uvedené. Tieto podmienky sa týkajú cieľov uvedených subjektov, ich spravovania a cien, ktoré si uplatňujú, a týkajú sa všetkých súkromných subjektov uvedených v tomto poslednom uvedenom ustanovení.

54 Vzhľadom na voľnú úvahu, ktorou členské štáty v tomto kontexte disponujú, ako sa pripomína v bode 40 tohto rozsudku, Súdny dvor rozhodol, že existencia možnosti stanovenej v článku 133 prvom odseku smernice o DPH potvrdzuje výklad, podľa ktorého je na vnútroštátnom práve každého členského štátu, aby stanovilo pravidlá, podľa ktorých také uznanie možno udeliť zariadeniam, ktoré oň požiadajú, aj keď skutočnosť, že členský štát túto možnosť nevyužil, nemá vplyv na možnosť uznania zariadenia na účely priznania oslobodenia od dane uvedeného v článku 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. novembra 2003, Dornier, C-45/01, EU:C:2003:595, body 64 až 66).

55 Pokiaľ však nemá dôjsť k tomu, že vnútroštátne orgány budú zbavené voľnej úvahy, ktorú im toto ustanovenie priznáva, uznanie zariadenia v zmysle článku 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH nemožno stotožňovať s povolením vykonávať určité činnosti v súlade s vnútroštátnou právnou úpravou (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. júna 2010, CopyGene, C-262/08, EU:C:2010:328, bod 75).

56 Z toho vyplýva, že uznanie zariadenia za oslobodené od DPH podľa článku 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH umožňuje členským štátom na jednej strane zabezpečiť, aby takéto oslobodenie od dane využívali len zariadenia, ktoré vykonávajú činnosti zodpovedajúce účelu tohto ustanovenia, a na druhej strane podriadiť využitie uvedeného oslobodenia od dane dodržaním podmienok stanovených v článku 133 smernice o DPH, a v dôsledku toho nemôže byť obmedzené len na „iné… zariadenia“ uvedené v tomto prvom ustanovení.

57 Pokiaľ ide o cieľ sledovaný článkom 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH, treba pripomenúť, že cieľom tohto ustanovenia je najmä znížiť náklady na zdravotnú starostlivosť a sprístupniť ju jednotlivcom (rozsudok zo 6. novembra 2003, Dornier, C-45/01, EU:C:2003:595, bod 43), čo zahŕňa aj dostupnosť kvalitnej starostlivosti.

58 Cieľ verejného záujmu sledovaný týmto ustanovením potvrdzuje výklad, podľa ktorého sa voľná úvaha, ktorou disponujú členské štáty v súlade s judikatúrou pripomenutou v bode 40 tohto rozsudku, vzťahuje na všetky zariadenia uvedené v tomto ustanovení.

59 Takýto výklad je okrem toho v súlade so zásadou daňovej neutrality, ktorá, ako sa uvádza v bode 42 tohto rozsudku, bráni najmä tomu, aby sa s hospodárskymi subjektmi, ktoré vykonávajú rovnaké činnosti, zaobchádzalo rozdielne v oblasti výberu DPH (rozsudok zo 6. novembra 2003, Dornier, C-45/01, EU:C:2003:595, bod 44).

60 Z toho vyplýva, že členský štát môže pri výkone svojej voľnej úvahy podriadiť súkromné nemocničné zariadenie podmienke byť „riadne uznané“, aby služby zdravotnej starostlivosti poskytované týmto zariadením za sociálnych podmienok porovnateľných s podmienkami platnými pre subjekty, ktoré sa spravujú verejným právom, mohli byť oslobodené od dane v súlade s článkom 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH.

61 Po druhé, pokiaľ ide o faktory, ktoré sa majú zohľadniť na účely uznania zariadení, ktoré majú nárok na oslobodenie od DPH v zmysle článku 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH, vnútroštátnym orgánom prináleží v súlade s právom Únie a pod dohľadom vnútroštátnych súdov zohľadniť niekoľko faktorov, medzi ktoré patrí povaha verejného záujmu na činnostiach dotknutej osoby podliehajúcej dani, skutočnosť, že iné osoby podliehajúce dani, ktoré uskutočňujú rovnaké činnosti, už podobné uznanie majú, ako aj skutočnosť, že náklady dotknutých služieb sú prípadne prevažne hradené zdravotnými poisťovňami alebo inými orgánmi sociálneho zabezpečenia (rozsudok z 10. júna 2010, CopyGene, C-262/08, EU:C:2010:328, bod 65 a citovanú judikatúra).

62 Okrem toho, ako bolo uvedené v bode 42 tohto rozsudku, voľná úvaha priznaná článkom 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH je obmedzená požiadavkami vyplývajúcimi zo zásady daňovej neutrality.

63 V rámci vykonania oslobodenia od dane stanoveného v článku 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH totiž dodržanie daňovej neutrality najmä vyžaduje, aby všetky subjekty, ktoré sa nespravujú verejným právom, boli na účely ich uznania pri poskytovaní podobných služieb postavené na rovnakú úroveň (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. júna 2006, L.u.P., C-106/05, EU:C:2006:380, bod 50).

64 V prejednávanej veci z informácií poskytnutých vnútroštátnym súdom vyplýva, že podľa nemeckého práva povolenie súkromnej nemocnice v súlade s vnútroštátnymi ustanoveniami o všeobecnom systéme zdravotného poistenia znamená, že toto zariadenie bolo zaradené do nemocničného plánu spolkovej krajiny alebo uzavrelo zmluvy o poskytovaní zdravotnej starostlivosti so zákonnými zdravotnými poisťovňami alebo náhradnými poisťovňami.

65 Podľa vysvetlení nemeckej vlády vypracúvajú spolkové krajiny najmä nemocničné plány na dosiahnutie cieľov uvedených v § 1 KHG, ktorými sú hospodárske zabezpečenie nemocníc s cieľom zaručiť obyvateľstvu vysokokvalitnú starostlivosť v súlade s potrebami pacientov poskytovanú výkonnými, vysokokvalitnými a zodpovedne hospodáriacimi nemocnicami a prispievať k sociálne únosným sadzbám zdravotnej starostlivosti.

66 Táto vláda v podstate uvádza, že na to, aby súkromná nemocnica uzavrela zmluvy o poskytovaní zdravotnej starostlivosti so zákonnými zdravotnými poisťovňami alebo náhradnými poisťovňami, musí ponúkať záruku výkonnej a hospodárnej hospitalizácie, spĺňať požiadavky kvality presnejšie opísané v zákone a byť nevyhnutná na zabezpečenie hospitalizácie v súlade s potrebami poistencov. Ak sa o uzavretie zmluvy o poskytovaní starostlivosti uchádza niekoľko vhodných nemocníc a je potrebné urobiť výber, rozhodnutie sa prijme s prihliadnutím na verejný záujem a rôznorodosť inštitúcií, ktoré nemocnice riadia, po náležitom posúdení, ktoré nemocnice najlepšie spĺňajú požiadavky na hospitalizáciu, ktorá je vysokokvalitná, v súlade s potrebami pacientov, výkonná a efektívna.

67 Vnútroštátny súd v tejto súvislosti spresňuje, ako bolo uvedené v bode 21 tohto rozsudku, že uplatnenie predmetnej vnútroštátnej právnej úpravy má za následok, že oslobodenie od dane stanovené v článku 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH je možné len vtedy, ak služby poskytované predmetným súkromným nemocničným zariadením zodpovedajú potrebám vymedzeným z hľadiska práva sociálneho zabezpečenia. V praxi tak súkromná nemocnica nemá žiadnu šancu byť zaradená do nemocničného plánu svojej spolkovej krajiny alebo uzatvoriť zmluvy o poskytovaní zdravotnej starostlivosti so zákonnými zdravotnými poisťovňami, keďže v rámci tejto spolkovej krajiny je už k dispozícii dostatok nemocničných lôžok pre osobitnú špecializáciu.

68 Ako uviedol generálny advokát v bodoch 111 a 112 svojich návrhov, z týchto údajov poskytnutých vnútroštátnym súdom vyplýva, že zákonní poskytovatelia úrazového poistenia, zväzy zdravotných poisťovní na úrovni spolkovej krajiny a zväzy náhradných zdravotných poisťovní majú určitú právomoc voľnej úvahy pri rozhodovaní, či uzatvoria dohodu s nemocnicou, a že spolkové krajiny nie sú povinné zaradiť súkromné neuniverzitné nemocnice, ktoré vykonávajú svoju činnosť za porovnateľných sociálnych podmienok, do svojho nemocničného plánu.

69 Výkon takejto voľnej úvahy v závislosti od potrieb vymedzených v zmysle práva sociálneho zabezpečenia môže viesť k tomu, že v rozpore so zásadou daňovej neutrality sa s porovnateľnými súkromnými nemocnicami bude zaobchádzať rozdielne, pokiaľ ide o oslobodenie od dane stanovené v článku 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH, v súvislosti s podobnými službami poskytovanými za sociálnych podmienok porovnateľných s podmienkami platnými pre subjekty, ktoré sa spravujú verejným právom.

70 Vzhľadom na všetko uvedené treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá tým, že stanovuje, že poskytovanie služieb zdravotnej starostlivosti súkromnou nemocnicou je oslobodené od DPH, ak je táto nemocnica povolená v súlade s vnútroštátnymi ustanoveniami týkajúcimi sa všeobecného systému zdravotného poistenia, v nadväznosti na jej zaradenie do nemocničného

plánu spolkovej krajiny alebo uzatvorenie zmlúv o poskytovaní zdravotnej starostlivosti so zákonnými zdravotnými poisťovňami alebo náhradnými poisťovňami, vedie k tomu, že sa s porovnateľnými súkromnými nemocnicami, ktoré poskytujú podobné služby za sociálnych podmienok porovnateľných s podmienkami platnými pre subjekty, ktoré sa spravujú verejným právom, v súvislosti s oslobodením od dane, ktoré je v tomto ustanovení stanovené, zaobchádza rozdielne.

O druhej otázke

71 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, aké skutočnosti môžu príslušné orgány členského štátu zohľadniť pri určení, či sú služby zdravotnej starostlivosti poskytované súkromným nemocničným zariadením vykonávané za sociálnych podmienok porovnateľných s podmienkami platnými pre subjekty, ktoré sa spravujú verejným právom, v zmysle článku 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH.

72 Vnútroštátny súd chce najmä vedieť, či na tento účel môžu byť zohľadnené výkonnosť nemocnice z hľadiska personálu, priestorov a vybavenia, ako aj hospodárska efektívnosť jej riadenia, alebo či je potrebné vychádzať z pohľadu pacienta a považovať sociálne podmienky za porovnateľné, ak náklady na väčšinu pacientov hradia orgány sociálneho zabezpečenia.

73 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že článok 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH presne nevymedzuje aspekty predmetných služieb zdravotnej starostlivosti, ktoré treba porovnávať na účely posúdenia, či sú poskytované za porovnateľných sociálnych podmienok, a v dôsledku toho, či je uvedené ustanovenie uplatniteľné (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. marca 2020, Idealmed III, C-211/18, EU:C:2020:168, bod 24).

74 Za týchto podmienok Súdny dvor dospel k záveru, že je možné zohľadniť také skutočnosti, ako je verejný záujem služieb, skutočnosť, že služby sú hradené systémom sociálneho zabezpečenia alebo poskytované v rámci dohôd uzavretých s orgánmi verejnej moci členského štátu za ceny stanovené týmito zmluvami, pričom náklady znášajú sčasti inštitúcie sociálneho zabezpečenia uvedeného členského štátu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 10. júna 2010, CopyGene, C-262/08, EU:C:2010:328, body 69 a 70, a z 5. marca 2020, Idealmed III, C-211/18, EU:C:2020:168, bod 32).

75 Pokiaľ ide v prvom rade o rozsah pojmu „[porovnateľné] sociáln[e] podmien[ky]“, treba spresniť, ako uviedol generálny advokát v bode 89 svojich návrhov, že zo samotného znenia článku 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH vyplýva, že uvedená podmienka sa vzťahuje na služby poskytované dotknutým zariadením.

76 Zo znenia tohto ustanovenia tiež vyplýva, že na jednej strane podmienky, za ktorých sa služby poskytujú v nemocničnom zariadení, nemusia byť rovnaké, ale porovnateľné s podmienkami, za ktorých sa služby poskytujú v zariadení, ktoré sa spravuje verejným právom, a na druhej strane, že tieto podmienky musia mať sociálnu povahu.

77 V druhom rade, ako uviedol generálny advokát v bode 86 svojich návrhov, podmienka týkajúca sa „[porovnateľných] sociálnych podmienok“ má zabrániť tomu, aby služby ponúkané súkromnými zariadeniami boli oslobodené od dane, ak uvedené zariadenia nepodliehajú povinnostiam zodpovedajúcim sociálnemu účelu porovnateľným s povinnosťami, ktoré majú zariadenia, ktoré sa spravujú verejným právom.

78 V treťom rade, ako bolo pripomenuté v bode 57 tohto rozsudku, cieľom článku 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH je najmä znížiť náklady na zdravotnú starostlivosť a sprístupniť ju jednotlivcom, čo zahŕňa aj dostupnosť kvalitnej starostlivosti.

79 Preto na účely posúdenia, či sú služby súkromných nemocníc zabezpečené za sociálnych podmienok porovnateľných so službami zariadení, ktoré sa spravujú verejným právom, najprv vnútroštátnemu súdu prináleží, aby zohľadnil podmienky stanovené uplatniteľnou právnou úpravou, ktorým podliehajú nemocnice, ktoré sa spravujú verejným právom, pokiaľ ide o poskytované služby, a ktoré majú za cieľ znížiť náklady na zdravotnú starostlivosť a sprístupniť kvalitnú starostlivosť jednotlivcom, pričom sú na tento účel vhodné a nevyhnutné.

80 Ďalej z cieľa oslobodenia od dane stanoveného v článku 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH, ako je pripomenutý v bode 78 tohto rozsudku, vyplýva, že treba zohľadniť náklady na služby poskytované súkromnými nemocnicami, ktoré znášajú pacienti.

81 V tejto súvislosti, ako uvádza Európska komisia, môže byť relevantné položiť otázku, či sa paušálne denné sadzby počítajú porovnateľným spôsobom v súkromnej nemocnici a v nemocnici, ktorá sa spravuje verejným právom. Rovnako prináleží vnútroštátnemu súdu, aby preskúmal, či sú služby poskytované súkromnou nemocnicou hradené systémom sociálneho zabezpečenia alebo v rámci dohôd uzavretých s orgánmi verejnej moci členského štátu, takže náklady, ktoré znášajú pacienti, sú porovnateľné s nákladmi, ktoré znášajú pacienti zariadení, ktoré sa spravujú verejným právom.

82 Napokon možno zohľadniť výkonnosť súkromnej nemocnice z hľadiska personálu, priestorov a vybavenia, ako aj hospodársku efektívnosť jej riadenia, keďže nemocnice, ktoré sa spravujú verejným právom, podliehajú porovnateľným kritériám riadenia a prispievajú k dosiahnutiu cieľa, ktorým je znížiť náklady na zdravotnú starostlivosť a sprístupniť kvalitnú starostlivosť jednotlivcom, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

83 Vzhľadom na všetko vyššie uvedené treba na druhú otázku odpovedať tak, že článok 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH sa má vykladať v tom zmysle, že na účely určenia, či sú služby zdravotnej starostlivosti poskytované súkromnou nemocnicou zabezpečené za sociálnych podmienok porovnateľných s podmienkami platnými pre subjekty, ktoré sa spravujú verejným právom, môžu príslušné orgány členského štátu zohľadniť, pokiaľ chcú dosiahnuť cieľ, ktorým je znížiť náklady na zdravotnú starostlivosť a sprístupniť kvalitnú starostlivosť jednotlivcom, regulačné podmienky uplatniteľné na služby poskytované nemocnicami, ktoré sa spravujú verejným právom, ako aj ukazovatele výkonnosti tejto súkromnej nemocnice z hľadiska personálu, priestorov a vybavenia, ako aj hospodársku efektívnosť jej riadenia, ak sa tieto ukazovatele uplatňujú aj na nemocnice, ktoré sa spravujú verejným právom. Je možné zohľadniť aj spôsoby výpočtu paušálnych denných sadzieb, ako aj úhradu služieb poskytovaných uvedenou súkromnou nemocnicou v rámci systému sociálneho zabezpečenia alebo zmlúv uzavretých s orgánmi verejnej moci tak, aby náklady, ktoré znáša pacient, boli podobné nákladom, ktoré za podobné služby znáša pacient nemocnice, ktorá sa spravuje verejným právom.

O trovách

84 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

1. **Článok 132 ods. 1 písm. b) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa má vykladať v tom zmysle, bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá tým, že stanovuje, že poskytovanie služieb zdravotnej starostlivosti súkromnou nemocnicou je oslobodené od dane z pridanej hodnoty, ak je táto nemocnica povolená v súlade s vnútroštátnymi ustanoveniami týkajúcimi sa všeobecného systému zdravotného poistenia, v nadväznosti na jej zaradenie do nemocničného plánu spolkovej krajiny alebo uzatvorenie zmlúv o poskytovaní zdravotnej starostlivosti so zákonnými zdravotnými poisťovňami alebo náhradnými poisťovňami, vedie k tomu, že sa s porovnateľnými súkromnými nemocnicami, ktoré poskytujú podobné služby za sociálnych podmienok porovnateľných s podmienkami platnými pre subjekty, ktoré sa spravujú verejným právom, v súvislosti s oslobodením od dane, ktoré je v tomto ustanovení stanovené, zaobchádza rozdielne.**

2. **Článok 132 ods. 1 písm. b) smernice 2006/112 sa má vykladať v tom zmysle, že na účely určenia, či sú služby zdravotnej starostlivosti poskytované súkromnou nemocnicou zabezpečené za sociálnych podmienok porovnateľných s podmienkami platnými pre subjekty, ktoré sa spravujú verejným právom, môžu príslušné orgány členského štátu zohľadniť, pokiaľ chcú dosiahnuť cieľ, ktorým je znížiť náklady na zdravotnú starostlivosť a sprístupniť kvalitnú starostlivosť jednotlivcom, regulačné podmienky uplatniteľné na služby poskytované nemocnicami, ktoré sa spravujú verejným právom, ako aj ukazovatele výkonnosti tejto súkromnej nemocnice z hľadiska personálu, priestorov a vybavenia, ako aj hospodársku efektívnosť jej riadenia, ak sa tieto ukazovatele uplatňujú aj na nemocnice, ktoré sa spravujú verejným právom. Je možné zohľadniť aj spôsoby výpočtu paušálnych denných sadzieb, ako aj úhradu služieb poskytovaných uvedenou súkromnou nemocnicou v rámci systému sociálneho zabezpečenia alebo zmlúv uzavretých s orgánmi verejnej moci tak, aby náklady, ktoré znáša pacient, boli podobné nákladom, ktoré za podobné služby znáša pacient nemocnice, ktorá sa spravuje verejným právom.**

Podpisy